

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

kan sikre, at de arbejdere fra tredjelande, som får adgang til de enkelte medlemslande, opnår samme behandling som landets egne arbejdere med hensyn til arbejds- og levevilkår samt social sikring.

Den danske regering tillægger det afgørende betydning, at der gennemføres medbestemmelsesret for arbejderne i de enkelte virksomheders ledelse, et spørgsmål som efter vor opfattelse hænger nøje sammen med lønmodtagernes medejendomsret. Der foreligger inden for EF forslag om medbestemmelse, og den danske regering vil selv sagt støtte, at disse forslag gennemføres så hurtigt som muligt. Flere af EF-landene, herunder Tyskland, har allerede i et godt stykke tid haft regler om arbejdernes medindflydelse, og vi finder det af betydning, at der gøres fremskridt på dette punkt i samtlige medlemslande.

Hvad endelig angår den sociale sikring, er det selv sagt i dansk interesse at fastholde og forbedre den danske socialsikrings høje niveau. Vi finder det vigtigt at tilstræbe afskaffelse af sociale utryghedsøer, således at alle befolkningsgrupper i medlemslandene inddrages under en social sikring på et rimeligt højt niveau.

Om hele arbejdsmarkeds- og socialpolitikken vil jeg gerne sige, at vi står ved begyndelsen til en langsigtet proces. Det ligger i sagens natur, at der på det nuværende stade må fremkomme mange til dels modstridende synspunkter om disse spørgsmål. Det afgørende er, at vi med handlingsprogrammet får skabt det rigtige grundlag, og at vi fremover fastholder den politiske vilje til at gøre væsentlige fremskridt på dette vitale område.

Jeg skal herefter omtale EF's industripolitik.

Ifølge deklARATIONEN fra topmødet skal EF inden årets udgang vedtage et industripolitisk handlingsprogram. Kommissionens første oplæg til dette program er netop fremkommet. Det drejer sig for det første om de regler vedrørende selskabsret, selskabsbeskatning, konkurrenceforhold og kapitalmarkedsforhold, som er af stor betydning for virksomhedsstrukturen i vore lande. Endvidere kan nævnes harmonisering af den tekniske lovgivning og sikring af fri adgang til offentlige licitationer. Herudover

omtales foranstaltninger vedrørende særlige industrisektorer og forskellige andre problemer.

Det må i øvrigt understreges, at de industripolitiske foranstaltninger ikke kan betragtes isoleret, men må ses i sammenhæng med den politik, der inden for EF føres på en række andre felter, som jeg omtaler i denne redegørelse, f. eks. arbejdsmarkedspolitikken, handelspolitikken, regionalpolitikken og miljøpolitikken.

Jeg vil her blot fremhæve forbindelsen til en fundamental målsætning inden for arbejdsmarkedspolitikken, nemlig opretholdelsen af fuld beskæftigelse. Kommissionen påpeger i sit oplæg nødvendigheden af, at industripolitikken udformes på en sådan måde, at den bidrager til skabelsen af det nødvendige antal arbejdspladser, især i egne, der af den ene eller anden grund er ramt af arbejdsløshed. Det er af afgørende betydning, at der løbende træffes foranstaltninger, som effektivt kan imødegå de beskæftigelsesmæssige problemer, der følger af de uundgåelige strukturændringer inden for en industri i dynamisk udvikling.

Det vil føre for langt her at gå ind på alle de felter, der dækkes af Kommissionens oplæg, og jeg vil derfor koncentrere mig om nogle emner, som den danske regering tillægger særlig betydning.

Et af de formål, der søges tilgodeset gennem den fælles industripolitik, er et øget samarbejde mellem virksomhederne inden for fællesmarkedets område. Industripolitikken inden for fællesmarkedet må åbne mulighed for at udnytte stordriftens fordele gennem sammenlægninger af mindre og måske urentable virksomheder, således at den europæiske industri også i fremtiden, hvor toldskranke gradvis vil forsvinde, kan være konkurrencedygtig såvel på det europæiske marked som på eksportmarkederne.

Forskellene mellem de enkelte landes regler vedrørende selskabsret, selskabsbeskatning og kapitalmarkedsforhold indebærer imidlertid hindringer for samarbejde mellem virksomheder beliggende i forskellige lande. Disse vanskeligheder har dog ikke forhindret de store industrigiganter i at etablere sig i EF's medlemslande. Det er karakteristisk, at såvel de store europæiske som de store amerikanske virksomheder har kapacitet